

[Udenrigsministeren.]

I denne situation var det naturligt, at sagen søgtes ordnet ved en gensidig overenskomst, og det er det, der er sket med det nu indgåede forlig. Den måde at ordne en sådan konflikt på stemmer med de synspunkter, vi almindeligvis anlægger i det mellemfolkelige samkvem. Regeringen har i ønsket om at få sagen ud af verden haft de færøske interesser som helhed for øje. Det er helt forkert, hvis nogen tror — og det kan tjene som et svar på det ærede medlems underspørgsmål — at vi herefter ikke vil kræve fiskerigrænsen respekteret; det kan man være forvisset om at vi vil. Det er vor pligt over for Færøerne, og denne pligt vil vi som hidtil opfylde.

Jeg vil gerne gøre den tilføjelse, at der er truffet foranstaltninger med henblik på at hindre gentagelser af den adfærd, der i denne sag udvistes over for det danske prisemandskab. Med de nye fiskeriinspektionsskibe med helikoptere vil søværnet få bedre muligheder for gennemførelsen af en effektiv kontrol.

Jeg vil derefter gerne vende mig til den vigtige sag om fiskerigrænsen. Her er stillingen som bekendt den, at der efter en aftale med Storbritannien i 1959 indførtes en 12 miles fiskerigrænse omkring Færøerne, idet det dog fortsat tillodes britiske fiskere at fiske i området mellem 6 og 12 sømil. Siden har Storbritannien anerkendt 12 miles grænser ved Norge og Island.

På baggrund heraf og under hensyn til den udvikling, der på dette område har fundet sted siden 1959, herunder sørets-konferencen i Genève i 1960, var det naturligt, at Danmark i april 1962 på det ifølge aftalen tidligste tidspunkt og efter færøsk ønske opsagde aftalen med henblik på at kunne indføre en 12 miles grænse også over for britiske fiskere. Dette er, henset til færøsk afhængighed af fiskeriet, både rimeligt og retfærdigt.

Når jeg nu spørges, om der efter bilæggelsen af konflikten om „Red Crusader“ foreligger tilstrækkelige muligheder for at sikre de færøske fiskeriinteresser, må svaret blive, at sagen om „Red Crusader“ naturligvis intet har at gøre med spørgsmålet om retmæssigheden af den nye fiskerigrænse. Det kan imidlertid kun være en

fordel, at nyordningen ikke skal gennemføres i skyggen af denne konflikt.

Ninn-Hansen: Af den højtærede udenrigsministers svar fik man nærmest det indtryk, at den internationale undersøgelseskommissions resultat skulle bevirke, at sagen faldt væk. Hvis det var tilfældet, er jeg forundret over den højtærede forsvarsministers svar den 11. april 1962, da han på spørgsmålet om, hvad der videre skulle ske i sagen, svarede det ærede medlem hr. Johan Nielsen — det er Folketings-tidende 1961-62 sp. 4372 —:

„at undersøgelseskommissionens betænkning er tilstillet anklagemyndigheden til inddragelse i den verserende danske retssag imod skipper Wood.“
Det vil jo sige, at forsvarsministeren på et tidspunkt, da han kendte resultatet, mente, at anklagemyndigheden — jeg forstår på normal måde — måtte afgøre, om man skulle videreføre sagen.

Derfor synes jeg stadig væk, der må være tvivl om, hvorvidt det er en egentlig retlig afgørelse, der her er truffet. Jeg regner det selvfølgelig for givet, at man vil sikre, at fiskerigrænserne respekteres. Men jeg synes, den højtærede udenrigsminister undlod at besvare spørgsmålet om, hvorvidt man nu ville give andre instrukser til fiskeriinspektionen. Har jeg ikke forstået det rigtigt, når jeg mener, at kommandørkaptajn Sølling fulgte forsvarsministeriets instrukser fuldt ud? Det forekommer mig at være naturligt at spørge, om denne afgørelse af sagen giver anledning til nye instrukser, hvis de andre ikke kan holde, hvad udenrigsministerens svar jo kunne tyde på.

Tilbage er så spørgsmålet om forhandlinger om 12 miles grænsen. Den højtærede udenrigsminister har set, at det i flere færøske blade er blevet hævdet, at man nu er dårligere stillet i forhandlingerne. Det tør jeg ikke sige noget om. Men hvis denne overenskomst ikke hviler på en retlig afgørelse — og det har jeg svært ved at forstå — har jeg efter den højtærede ministers udtalelser endnu sværere ved at forstå overenskomsten, for jeg havde dog ventet, at den skulle begunstige vor stilling i forhandlingerne om 12 miles grænsen.